

จุดประกายความฝัน

'วาดๆ เขียนๆ ให้เป็นเล่ม'

ทากย้อนวันวานในสมัยยังเด็ก ชั่วโง่ง เรียนวิชาศิลปะคงเป็นวิชาที่เด็กๆ ทุกคนเฝ้ารอที่จะได้ลงมือขีดๆ เขียนๆ ตามจินตนาการแบบไม่มีผิดถูก ได้รับทั้งความรู้พื้นฐานในการวาดเขียน และยังสนุกสนานกับงานที่รังสรรค์ เป็นการอวดฝีมือด้านศิลปะในคราเดียว

เมื่อเร็วๆ นี้ ณ มินิเธียเตอร์ อุทยานการเรียนรู้ TK park ชั้น 8 ศูนย์การค้าเซ็นทรัลเวิลด์ จัดโครงการ Inspired by idol ในหัวข้อ "วาดๆ เขียนๆ ให้เป็นเล่ม" โดยแชมป์-ทีปกร วุฒิพิทยามงคล นักเขียนและเว็บมาสเตอร์ในโลกออนไลน์ ร่วมกับนักวาดภาพประกอบหนังสือ ชิงชิง กฤษเกียรติเมฆ มาเล่าประสบการณ์พร้อมชักชวนให้น้องๆ ได้วาดรูปและเขียนบทความที่อยากทำ

ทีปกร วุฒิพิทยามงคล หรือแชมป์ กล่าวว่า คนทุกคนเมื่อสมัยตอนยังเด็กมักจะชอบวาดภาพ แต่พอเติบโตขึ้นกลับลืมการวาดภาพซะหมด เพราะมีความรู้สึกที่เราวาดภาพไม่สวย อายุสายตาคนอื่นที่เห็นผล

งาน สำหรับตัวเองแล้วเป็นคนที่ชอบวาดรูปมาตั้งแต่เด็ก ถึงแม้จะเป็นคนวาดรูปไม่สวย แต่มันกลับสะท้อนมุมมองที่เรามีต่อโลก ถ้าเราวาดก่อนห็น มันจะไม่ซ้ำก่อนห็นคนอื่น

นิ้วกลม หรือนายสรารัฐ ธีงสวัสดิ์ นักเขียนผู้ฝากผลงานไว้มากมาย กล่าวว่า สำหรับน้องๆ ที่ฝันอยากจะเป็นนักเขียนนั้นควรอ่านหนังสือเยอะๆ ว่างๆ ก็ไปเที่ยว มีกิจกรรมอะไรที่น่าสนใจก็ควรไปเข้าร่วม ใช้วันว่างหรือปิดเทอมให้ไม่เหมือนกับที่เคยใช้ ใช้ให้มันมีสีสัน ให้มันสนุกมีเรื่องราว เช่น อ่านหนังสือที่ไม่เคยอ่าน ดูหนังแนวที่ไม่คิดจะอยากดู คุยกับคนที่ไม่เคยคุย เช่น ชาวประมง ชาวเขา ไปในที่ที่ไม่เคยไป ก็สามารถถ่ายทอดออกมาเป็นงานเขียนได้

น้องโพลและคุณแม่พรสวรรค์

นางพรสวรรค์ วงษ์กาญจนกุล และเด็กหญิงอิสลีย์ วงษ์กาญจนกุล (น้องโพล) อายุ 9 ขวบ เล่าว่า ทราบข่าวโครงการจาก Face book ของทาง TK park และติดตามผลงานของคุณแชมป์ เพราะน้องโพลชื่นชอบผลงาน ชื่อหนังสือของแชมป์เกือบทุกเล่ม ตัวน้องโพลเองนั้นก็เป็เด็กชอบวาดรูปการ์ตูน วาดเล่นที่บ้าน แต่งเรื่องให้เพื่อนๆ อ่าน โดยเมื่อน้องมาฟังก็อยากจะทำใจวาดภาพมากขึ้น

น้องภา จิตภา

นางสาวจิตภา บวรชนันท์ (ภา) อายุ 22 ปี นักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เผยว่า ชื่นชอบผลงานและประทับใจในตัวชิงชิง กฤษเทียมเมฆ จึงอยากมาฟังทัศนคติของเขา โดยได้วิธีการและความคิดในการพัฒนาฝีมือได้แรงบันดาลใจให้อยากวาดภาพเพิ่มขึ้น ซึ่งส่วนตัวนั้นชอบวาดภาพเป็นงานอดิเรกอยู่แล้ว

มันเป็นก้อนหินแบบที่เรามองเอง ถ้าเราวาดเก้าอี้มันก็เป็นเก้าอี้แบบที่เรามอง ดังนั้นการที่เราวาดอะไรต่างๆ มันก็เหมือนกับมีสิ่งของนั้นในแบบที่เป็นเราเอง จึงอยากให้คนมาวาดรูปกันเยอะๆ

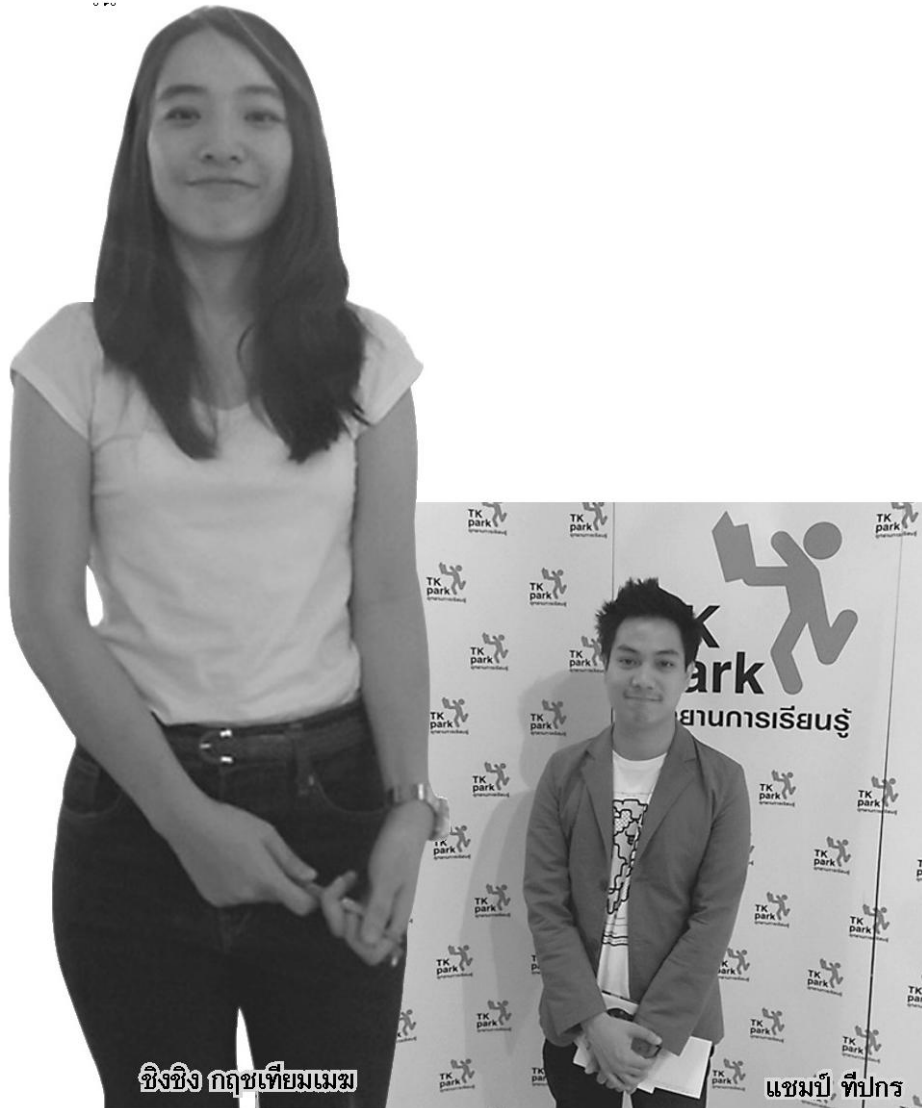
เมื่อแรกเริ่มวาดรูปนั้น
จะเกิดจากการเลียนแบบ
ลายเส้นของนักเขียนที่
เราชื่นชอบ แต่ในที่สุด
จะสามารถค้นเจอผลม
ผสานเป็นลายเส้นของ
ตัวเอง ขอแค่ให้มีความ
สุขกับการวาด วาด
ให้ตัวเองมีความสุข
สุขก็เพียงพอ
มีความสุขเป็นตัว
ของตัวเอง

ปัจจุบัน
คนเรามักจะใช้
เวลาว่างไปกับ
การรับข้อมูล
ต่างๆ เข้ามา
ไม่ว่าจะเป็นการ
อ่านหนังสือ การ
เล่นเกม การดูหนัง
ดูทีวี จึงอยากให้
แบ่งเวลาส่วนหนึ่ง
จากตรงนั้น ไม่
ต้องทั้งหมดก็ได้
เป็นการที่จะสื่อสาร
ออกไป อย่างเรื่อง
ของการวาดรูปก็ได้ ถ้า
ใครไม่ชอบวาดรูปจริงๆ
ก็ลองเขียนหรือประดิษฐ์

อะไรออกมาบ้าง แทนที่เราจะเป็นผู้รับสาร
ฝ่ายเดียว สลับเป็นผู้สื่อสารออกไปบ้าง

ด้าน ชิงชิง กฤษเทียมเมฆ เผยว่า สิ่ง
ที่จุดประกายให้น้องๆ มาวาดภาพอาจจะ
เป็นผลงานที่ทำออกมาแล้วถูกใจ มีความ
น่าดึงดูด อย่างภาพสวยๆ หรือการ์ตูนทั้งใน
และต่างประเทศที่มีความสนใจ เมื่อน้องๆ
เห็นภาพเหล่านี้อาจ
เกิดความรู้สึกอยาก
ทำบ้าง

“ไม่มีใครใน
โลกนี้ที่วาดภาพไม่
เป็น คล้ายกับเด็ก
ที่ยังไม่ลองเรียนก
ไถ่ถึงฮอนกฮูก ขึ้น
อยู่กับทุกคนต้องเริ่ม
ลงมือคัดก่อน ซึ่ง

หากอยากจะวาด
อะไร เช่น วาดสัตว์
ก็เปิดหนังสือภาพ
สัตว์ที่อยากวาดแล้ว
ลงมือวาดตาม คิด
ว่าการเริ่มต้นนั้นอาจ
เกิดขึ้นจากการเลียน

แบบก่อน และการวาดภาพนั้นลายเส้นแต่ละ
คนไม่เหมือนกัน อย่างวาดหมี บางคนหมีมี
ขนฟู บางคนหมีดูร้าย บางคนหมีดูใจดี มี
รอยยิ้ม เชื่อว่าคนที่มักบอกว่าวาดภาพไม่เป็น
นั้นยึดติดกับแค่ความสวยรีเปลา ซึ่งหากได้
พัฒนาการวาดภาพต่อไปก็จะได้รูปที่มีความ
สวย ได้ลายเส้นที่สวยงามในแบบของตนเอง”

การใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ไม่ว่า
จะเป็นกิจกรรมประเภทไหน ล้วนเป็นสิ่งที่
ทำแล้วมีประโยชน์ทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นการได้
ออกไปท่องเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ การเดิน
ทาง การถ่ายรูป อ่านหนังสือ วาดรูป เพราะ
สุดท้ายแล้วมันดีกับตัวเอง เป็นการสะสม
ประสบการณ์ และเป็นการค้นหาสิ่งที่ชอบ
เจอ

แม้บางครั้งสิ่งที่ฝันอาจสวนทางกับ
ความเป็นจริง แต่หากไม่หยุดที่จะฝันแล้ว
ความสำเร็จอาจตามมา แคได้ลองทำตาม
สิ่งที่ชอบ มีความสุขจากสิ่งที่ทำ ก็เท่ากับใช้
เวลาไปอย่างไม่สูญค่า แคได้ทำอย่างตั้งใจ
และเต็มที่กับมัน เพียงหยิบดินสอมาขีดเขียน
หยิบสีมาระบายรวบรวมขึ้นเป็นเล่ม ใส่เรื่อง
ราวที่เราแต่ง ก็ออกมาเป็นผลงานด้วยความ
ภาคภูมิใจ จากแ่งงานอดิเรก สักวันหนึ่งอาจ
กลายเป็นอาชีพหลักก็เป็นได้.

